

## Тазкия дарслари (141-дарс). Куфрнинг зарари ва мунофиқлик



18:30 / 19.06.2021 4916

### **Куфрнинг зарарлари:**

1. Куфр соҳиби дўзахда абадий қолади.
2. Куфр бу дунёда хорлик, охиратда зорлик келтиради.
3. Куфр эгасини ҳалокатга етаклайди.
4. Куфрдан кейин гуноҳ қолмайди.

Банда учун куфрдан хатарлироқ нарса йўқ. Шунинг учун у куфрнинг ўзи у ёқда турсин, куфрга оид нарсалардан ҳам эҳтиёт бўлиши лозим.

Куфр ва унга олиб борувчи нарсалар мўмин киши учун яқинлашганда куйдирадиган олов каби қўрқинчли ва ёқимсиз нарса бўлиши керак.

Мўмин киши куфрга тегишли ҳар бир катта-кичик нарсадан худди ёниб турган даҳшатли оловдан қўрққандек қўрқиши, унга тушишдан сақлангандек сақланиши лозим.

мунофиқлик

Ҳар бир банда эҳтиёт бўлиши лозим бўлган қалб хасталикларидан яна бири мунофиқликдир.

Араб тилида мунофиқликни англатувчи сўзларнинг ўзаги бўлмиш «нифоқ» сўзи ичи бўш, ташқи кўриниши ўзгача нарсага ишлатилади. Мисол учун, юмронқозиқ ёки тулкининг уясига ҳам «нифоқ» сўзи ишлатилади. Чунки улар устидан оддий ерга ўхшайди, бир тарафдан кирса, иккинчи тарафдан чиқиб кетаверади. Ҳозирги кунда ажнабий тилларда «тоннель» деб номланаётган иншоотлар ҳам араб тилида «нафақ» дейилади.

Агар бу маънони диний-ақийдавий истилоҳда ишлатмоқчи бўлсак, сиртдан мусулмонликни эълон қилиб, ичидан унга лойиқ бўлмасликка «мунофиқлик» деб айтилади.

Одамлар кўз ўнгида Ислом динига мансублигини эълон қилиб, ҳатто баъзи амалларни ҳам қилиб юрадиган, аслида эътиқоди бузуқ бўлган кишилар «мунофиқ» дейилади.

Журжоний «Таърифот»да нифоқни «Нифоқ тил билан иймонни изҳор қилиб, дилдаги куфрни беркитишдир», деб таъриф қилган.

Бу «катта нифоқ» деб аталади.

Жуда кўп ҳадиси шарифларда мунофиқларнинг аломатлари ҳақида сўз юритилган.

مَلَسُوهُ لَعَلَّ هَلْ لَاحِظٌ لِّسْرِهِ لَوْلَا لَوْ سَرَّ لِقَاقٍ لِقَاقٍ وَرَمَعْنَا بِلَوْلَا ذُبَعْنَا  
دَعْوَانَا وَبَدَّكَ تَدْحَانَا؛ صِلْ أَخْلُقْ قَفَانُ مَلَا وَفَلْ جَرَلَا يَفَّ نُنْكَ إِذَا تَالَتْ  
هِيَ فَيَنْعِي لَزِي مَلَّ نُنْمُ هَلْ صَخَّ هِيَ فَتَنْكَ نَمَوْنَا خَنْ مُتْؤْنَا وَفَلْ خَأْ  
دَمَّحْنَا هَاوَرُ. «أَهْ عَدِي تَحَقَّافْنَا نَمُ هَلْ صَخَّ

Абдуллоҳ ибн Амрдан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам дедилар:

«Уч нарса қай кишида бўлса, холис мунофиқ бўлур: гапирса, ёлғон гапиради, ваъда берса, хилоф қилади, омонат ишонилса, хиёнат қилади. Кимда шу хислатлардан биттаси бўлса, уни тарк қилгунича нифоқдан битта хислати бўлади».

Аҳмад ривоят қилган.

Бундай нифоқ амалий – «кичик нифоқ» деб аталади.

Аллоҳ таоло Нисо сурасида марҳамат қилади:

أَرِيضَنَّهُمْ لَدَيْكَ نَلَّوْا نَلًّا وَلَا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ حَقًّا وَلَا يَدْرَأُونَ عَنْهَا حَقًّا وَلَا يَنْبِئُونَ بِهَا حَقًّا

**«Албатта, мунофиқлар оловнинг энг остки қаватидадирлар ва ҳаргиз уларга ёрдамчи топа олмассан» (145-оят).**

Аллоҳ таоло Тавба сурасида марҳамат қилади:

أَمْ يَتْلُوا عَنْهُمْ عَصَافًا كَالهِيَ ذَوَالْوَالِيَاتِ

«Аллоҳ мунофиқларга, мунофиқаларга ва кофирларга жаҳаннам оташини унда мангу қолувчилар қилиб ваъда қилди. Ўша улар учун етарлидир. Ҳамда Аллоҳ уларни лаънатлади. Уларга доимий азоб бордир» (68-оят).

Имом Бухорий қилган ривоятда Ҳузайфа ибн Ямон розияллоҳу анҳу: «Бугунги мунофиқлар Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг даврларидагидан ёмондир. Чунки улар мунофиқликни махфий қилардилар, булар эса ошкора қилмоқдалар», деган эканлар.

**«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди**